

عنوان مقاله:

مقایسه قابلیت روشهای مختلف جبری و زمین آماری در تهیه نقشه بارش (مطالعه موردی: شهرستان کازرون و نورآباد ممسنی)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مدیریت منابع طبیعی در کشورهای در حال توسعه (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

راضیه دهقانی - دانشجوی دکتری دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

پروین محمدی - کارشناسی ارشد دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

تغییرات زمانی و مکانی بارندگی نقش بسیار مهمی در اجرای طرح های اصلاح و احیای مرتع، حفاظت خاک و مدیریت پوشش گیاهی دارد. بنابراین تهیه ی نقشه پهنه بندی باران و آگاهی از میزان تغییرات آن از اهمیت ویژه ای برخوردار است. هدف از انجام این تحقیق، ارزیابی روش های زمین آماری در برآورد بارندگی سالانه در دو شهرستان کازرون و ممسنی در استان فارس و پهنه بندی منطقه از نظر اندازه بارندگی می باشد. بدین منظور پیش از جمع آوری آمار بارندگی 25 ایستگاه باران سنجی و سینوپتیک با طول دوره ی آماری 10 سال (1380-1390) میانگین سالانه برای کلیشه ی ایستگاه ها محاسبه شد. سپس به منظور تعیین بهترین الگوی توزیع مکانی بارندگی سالانه و تهیه نقشه همباران از روش های مختلف درون یابی زمین آماری شامل کریجینگ (Kriging) و کوکریجینگ (Cokriging) و روش های درون یابی جبری (معین) مانند عکس فاصله (IDW) تابع شعاعی (LPI)، تخمینگر موضعی (GPI) و تخمینگر عام استفاده گردید. نتایج بدست آمده نشان داد که بین روش های مورد استفاده، به ترتیب روش کوکریجینگ و کریجینگ با میزان خطای 33 / 42 و 40 / 52 نسبت به روش های جبری برتر بوده است. همچنین بین روش های جبری دو روش RBF و LPI با میزان خطای 85 / 61 و 39 / 63 نتایج نسبتاً دقیق تری را در مقایسه با دو روش IDW و GPI داشته است. ضمن آنکه کمترین مقدار میانگین مربعات خطا در روش کوکریجینگ (به مقدار 33 / 42) و بیشترین آن در روش IDW؛ (70/43) بدست آمده است.

کلمات کلیدی:

کریجینگ، کوکریجینگ، عکس فاصله، تابع شعاعی، تخمینگر موضعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/780508>

